

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τώρα πια όλοι ξέρουμε

Τώρα πια όλοι ξέρουμε. Η πολιτική της υποβάθμισης της δημόσιας ανώτατης παιδείας που πρώτα στραγγάλισε οικονομικά τα ιδρύματα και επιχείρησε να τα απαξιώσει πολλαπλά με κατευθυνόμενες δηλώσεις, έφτασε να πλήξει συγκεκριμένα και απτά και την ίδια την καρδιά των ΑΕΙ: το προσωπικό τους, διοικητικό και εκπαιδευτικό. Οι εργαζόμενοι που θα απολυθούν έχουν πια αριθμό, περιγράφονται, και σε λίγο, αν δεν ανατρέψουμε αυτήν την πολιτική, θα έχουν όνομα. Αλλά και οι διδάσκοντες έχουν ήδη αποψιλωθεί, με τις απώλειες θέσεων που καταργούνται μετά τις συνταξιοδοτήσεις, με την πολιτική των μη-διορισμών εκλεγμένων συναδέλφων, με την ουσιαστική κατάργηση των αναθέσεων διδασκαλίας του Π.Δ. 407/80 και σε Επιστημονικούς Συνεργάτες των ΤΕΙ.

Τώρα πια όλοι ξέρουμε. Αυτοί που στοχοποίησαν κάθε τομέα του δημοσίου, εκποιώντας δημόσια αγαθά και υπηρεσίες, αυτοί που καταστρέφουν τη δημόσια υγεία, τη δημόσια παιδεία, τη δημόσια τηλεόραση, αυτοί που ξεπουλάνε τη δημόσια περιουσία, δε θέλουν δημόσια ανώτατη εκπαίδευση. Γνωρίζουν ότι τα μεγάλα ΑΕΙ, κεντρικά και περιφερειακά που διακρίνονται διεθνώς για της επιδόσεις τους και αποτελούν φυτώρια νέων επιστημόνων, ερευνητών, δασκάλων και διανοουμένων δε θα μπορούν να λειτουργήσουν χάνοντας το μισό προσωπικό τους (διοικητικό, υποστηρικτικό της έρευνας και της εκπαίδευσης αλλά και εκπαιδευτικό). Γνωρίζουν ότι χωρίς ποιοτική εκπαίδευση, έρευνα και καινοτομία δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνική και οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας μας. Παρόλα αυτά, αμείλικτοι προχωρούν στο σχέδιο της καταστροφής που επινόησαν σε συνεργασία με τους οικονομικούς και πολιτικούς εντολοδότες τους: δεν θέλουν δημόσια ανώτατη εκπαίδευση υψηλού κύρους, θέλουν εκπαιδευτήρια επαγγελματικής κατάρτισης εργαζομένων χωρίς ελπίδα για αξιοπρεπή εργασία, χωρίς μόρφωση και κριτική σκέψη.

Τώρα πια όλοι ξέρουμε: για να τους σταματήσουμε εμείς οι ίδιοι πρέπει να αγωνιστούμε. Εμείς, όχι κάποιοι άλλοι στο όνομά μας. Εμείς, για τη ζωή μας και το μέλλον των παιδιών μας. Σήμερα, όχι αύριο. Δίπλα σε όσους και όσες αγωνίζονται για δουλειά και αξιοπρέπεια. Για την υπεράσπιση του κοινού πλούτου μιας κοινωνίας που λεηλατείται. Και δεν θα επιτρέψουμε στους κρατούντες να στρέψουν τον ένα αγώνα ενάντια στον άλλον, να συκοφαντήσουν τις διεκδικήσεις και να δαιμονοποιήσουν τους διαφορετικούς κλάδους εργαζομένων κάθε φορά με την ίδια πάντα τακτική του διαίρει και βασίλευε.

Είναι καιρός να αντιστρέψουμε τα ιδεολογήματα που εγκλωβίζουν και δυσφημούν τους αγώνες της πανεπιστημιακής κοινότητας:

Ανοικτό, όχι κλειστό πανεπιστήμιο μας φωνάζουν και μας φώναζαν: Αλήθεια πόσο ανοικτό θα είναι εκείνο το πανεπιστήμιο που θα χάσει το προσωπικό του, θα έχει δίδακτρα, θα παρέχει κατάρτιση μόνο και όχι γνώσεις, που δεν θα κάνει καθόλου έρευνα, που θα είναι προσβάσιμο μόνο από λίγους και όπου η ελευθερία της έκφρασης θα ποινικοποιείται; Ανοικτό σε ποιους; Σε τι; Αγωνιζόμαστε για να μην κλείσουν τα ΑΕΙ, για να μην εκπονηθούν και για να παραμείνουν ανοικτά στην κοινωνία, την κριτική και την ανάπτυξη της γνώσης.

Σύνεση μας ζητούν. Αίσθηση ευθύνης. Ευθύνης απέναντι σε ποιους; Απέναντι σε αυτούς που παραβιάζουν το σύνταγμα καταστρέφοντας το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, αποφασίζοντας αυθαίρετα περικοπές, συγχωνεύσεις ιδρυμάτων και υπηρεσιών, συρρικνώσεις γνωστικών αντικειμένων; Ευθύνη απέναντι σε αυτούς που στέρησαν τα ΑΕΙ από τα αποθεματικά τους και έβγαλαν στην αγορά την περιουσία τους; Ευθύνη απέναντι σε αυτούς που έσπευσαν να στελεχώσουν τα ΣΙ επιβάλλοντας βίαια νομοθετικές ρυθμίσεις και σήμερα αν δεν σιωπούν συνένοχα ψελλίζουν ανεύθυνες ανοησίες περί αριστείας και ανάπτυξης; Η ευθύνη μας ως δασκάλων που ορκίστηκαν να υπηρετούν τη δημόσια δωρεάν παιδεία είναι πάνω απ' όλα να αποτρέψουμε τη σχεδιασμένη καταστροφή.

Όσοι μιλούν για τη νομιμότητα που δήθεν παραβιάζουν οι αγώνες και οι αποφάσεις των διοικήσεων αναλογιστούν οι ίδιοι τι νομιμοποιεί την κυβέρνηση και τις αποφάσεις της. Ας μας απαντήσουν αν το καθεστώς έκτακτης ανάγκης που ζούμε έχει κάποια σχέση με τη δημοκρατική νομιμότητα. Η δική μας ευθύνη είναι σε τούτες τις συνθήκες ευθύνη υπεράσπισης ενός υπέρτερου αγαθού, του αγαθού της δημόσιας δωρεάν και ελεύθερης παιδείας.

Τώρα πια είναι φανερός ο τρόπος που επιδιώκουν να επιβάλλουν τις πολιτικές της καταστροφής: η κοινωνία δεν πείθεται, δεν συναινεί, μόνος δρόμος τους ο τρόμος και η ενστάλαξη μιας αίσθησης απελπισίας. «Ξαφνικός θάνατος», «fast track», «μηδενική ανοχή». Ο αντιμεταναστευτικός αυταρχισμός και η αντεργατική νομοθεσία συνδυάζονται με την καταδίωξη των μικροφειλετών και την προστασία των επισήμων τοκογλόφων. Πόσο απέχουν αυτές οι πολιτικές από τον βίαιο και στοχευμένο αυταρχισμό του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν»; Πόσο μακριά είναι από το μίσος που ενσταλάζει η Χρυσή Αυγή; Στη σκιά μιας πολιτικής δολοφονίας που στοχοποιεί και τρομάζει όποιον αντιστέκεται, οι επιλογές της κυβέρνησης φωτίζονται με καινούργιο φως: αστυνομοκρατούμενες πόλεις, απεργοί που αντιμετωπίζονται με τα ΜΑΤ και την επιστράτευση, αυστηροποίηση της νομοθεσίας, δικαστές που σπάνια ξεχωρίζουν από την εκτελεστική εξουσία. Μια κυβέρνηση που ασκεί βία στην κοινωνία και ιδιαίτερα τους εργαζόμενους μιλά για ακραίους, μιλά για άκρα που συναντώνται. Ακραία αντιδημοκρατική και ακραία ταυτισμένη με τα συμφέροντα των ισχυρών (ντόπιων και ξένων) που λεηλατούν μια κοινωνία, η μνημονιακή κυβέρνηση αποτελεί σήμερα την πιο ακραία απειλή για τη ζωή όλων μας και το μέλλον των παιδιών μας.

Τώρα πια κανείς δεν δικαιούται να ισχυρίζεται ότι δεν ξέρει. Είμαστε εδώ, στην καμπή ενός καθοριστικού αγώνα μακρύ και δύσκολου και τα διακυβεύματα είναι πεντακάθαρα. Δεν υπάρχουν κρυψόνες να περάσει κανείς απαρατήρητος και να μείνει αλώβητος. Όποιος και όποια ακολουθούν τον ατομισμό και την ιδιώτευση ας γνωρίζουν ότι αυτή η στάση είναι άκρως πολιτική. Όποιος και όποια αρνούνται την πλευρά του αγώνα υπηρετούν συνειδητά ή ασυνείδητα την καταστολή του.

Προτείνουμε:

- Άμεση σύγκληση των συνελεύσεων των μελών ΔΕΠ/ΕΠ με προοπτική τη συνέχιση του αγώνα με 5/θήμερη απεργία. Ο στόχος διπλός: ενεργή συμπαράσταση στον αγώνα των εργαζομένων και διεκδίκηση των δικών μας αιτημάτων για οικονομική στήριξη των ΑΕΙ, διορισμούς, νέες θέσεις και αξιοπρεπείς μισθούς.
- Συντονισμό όλων των συλλόγων των ΑΕΙ που βρίσκονται σε κινητοποίηση σε πανελλαδική κλίμακα. Άμεση συνάντηση εκπροσώπων των εργαζομένων, των φοιτητών και των μελών ΔΕΠ/ΕΠ με προοπτική την κοινή δράση. Κοινές απεργιακές επιτροπές και εκδηλώσεις ενημέρωσης ανά ίδρυμα (ή και ανά πόλη).
- Άμεση και σκληρή καταγγελία της διοίκησης της ομοσπονδίας μας που αρνείται να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων. Οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι βλέπουν με μεγάλη ανησυχία την ΠΟΣΔΕΠ να εξελίσσεται σε φορέα κυβερνητικού συνδικαλισμού και σε υπερασπιστή προνομιάτων καθηγητικών συντεχνιών ελευθέρων επαγγελματιών.
- Στήριξη των αποφάσεων αναστολής της λειτουργίας των ιδρυμάτων που παίρνονται σε όλα τα επίπεδα της ακαδημαϊκής αυτοδιοίκησης (Σύγκλητοι, Σχολές, Τμήματα κ.λπ.)

Μαζί, με όσους αγωνίζονται για την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών και της ζωής τους θα μπορέσουμε να ανατρέψουμε τις πολιτικές της εκποίησης και του εκφασισμού. Τώρα πια είναι φανερό: ή εμείς ή αυτοί.

Εμείς. Όχι αυτοί.